

Välkomna till Alex och Syngs podcast.

Ja, välkomna. För jag börjar med att fråga dig...

Du är i Amsterdam, jag är i Stockholm.

Ja, jag är i Välgen faktiskt.

Men, ja.

Okej.

Det är väl saksamma.

För jag får dig en sak.

Jag har en...

Jag har lite...

Jag tänker att du får helt enkelt lyssna på det här, så får du avgöra.

Du vet att jag amandar att jag har ett stort bråk varje sommar.

Visst har jag nämnt det.

På Gotland, ja.

Ja.

Vi har ju varit där bland dagen efter, alltså bland de här vrökspillorna.

Ja.

Ja.

Men nu följer sig så då att vårt stora bråk inträffade dig i stället.

Nu.

För bara ett par veckor sedan.

Hur vet du att det inte också kommer ett på Gotland?

Nej, men jag känner det. Jag känner det så väl.

Alltså, jag är...

Okej, ni ränsade ut.

Nej, men det är som... Du vet...

Skriker till varandra.

Besinningslösa, sånt där.

Det gör inte vi, liksom. Det händer inte.

Det var mörkt. Det var så pass mörkt att vi faktiskt inte ens pratade om det dagen efter.

Och först två veckor senare, alltså typ vi förr går, så var det någon av oss som tyckte upp det.

Och då började vi bråka igenom det.

Mm.

Och det var det som var intressant. Jag ska berätta nu vad som hände.

Bråkar man någonsin om när man bråkar dem?

Nej, men det var det som var så jävla udda att jag tänkte att vi kunde skratta åt det.

Och det gjorde vi först. Och sen så började vi bråka igenom exakt samma sak.

Mm.

Det handlar om podcasten Descaver.

Eller det handlar inte om dem, men såhär var det...

Vet ni om du lyssnar på dem?

Nej.

Men det är i alla fall en podcast som består av tre tjejer.

Kassandra Klatskov.

Ja, precis.

Och de har ju varit framgångsrika länge och poddat på någon plattform.

Och sen blev Amanda och Hanna intresserad av att ta över dem till Profitay.

Mm.

Ja, så de inledde förhandlingar och till slut skrev de på då när avtal.

Och för att fira det här nya avtalet med Profitay så ville Hanna Amanda bjuda tjejkvällen på middag.

Och den middagsstatuet bestämdes, så de skulle börja med en drink hos oss i lägenheten.

Och Amanda frågar mig då.

Vi ska ha en middagkväll ute på en restaurang. Vi ska ta en drink innan.

Kan du tänka dig att göra en förrätt eller nån liten rätt?

Som vi kan äta på när vi tar vår drink i köket?

Ja, jag visste sig. Jag går ner på EFN och köper bläckfisk.

Och jag köper också chili och persilja, olivolja, vitlök, koriander.

Och sen så köper jag ett levernbröd som jag steker och tärnar.

Och sen så steker jag allt det där i en ganska riktigt med olivolja.

Du kan tänka dig att det blir gott, va?

Mm, ja. Det är lite för flottigt för min smak, men många gillar det.

Och sen så serverar jag det. Det är väl en succé, får man säga. De äter.

Och de är jätteglada.

Det skaver inte?

Nej, det skaver inte. Sen ska jag iväg på en annan grej, en middag.

Så jag säger, hörni, det är mycket kul att vara och ses, säger, ha det så bra. Hej då.

Och jag går. Och Amanda och hennes kompisar gör sig reda för att gå ut på en italienskrog.

Ja, sen går det några timmar. Jag är färdig med min middag.

Och jag smsar då, Amanda och säger, jag är nu färdig. Nu åker jag hem.

Och då säger hon, men kan inte du komma till den här restaurangen?

Vi ska inte ta ett glas bara till och det vore ju kul att avråda tillsammans.

Ja, absolut, säger jag. Så jag kommer till den här restaurangen.

Och är det långt tråkigt, är det?

Nej, det är spännande.

Okej, bra.

För att man vet att det slutar i bråk.

Så du letar efter små tecken i det här tiden?

Alltså, hade du inte sagt det, så vet jag inte hur kul det hade varit.

Med de heller vänbröderna.

Men du gillar att höra mig när jag berättar om bråk för Amanda.

Jag märker det. Du lyssnar lite extra nog då.

Alla gillar väl när folk mår dåligt.

Tänk om du hade sagt nu så här, jag har mandat världens romantiska stickväll.

Och det började med att det skavergänget kom hem till oss.

Det hade man i slut att lyssna.

Det är lite som den här dag och natt.

Kommer du ihåg den med Pärsbrant?

Simon Stah och filmen.

Nej, det minns jag verkligen inte.
Han kör omkring en bil och träffar alla sina närstående.
Jag vet inte hur kul den hade varit om den inte hade inlets med...
För det flesta människor var tisdagen 9 september 2003.
En dag som alla andra.
För en viss person var det åkt ett ännu alldeles speciell dag.
Det var nämligen denna dag den 40-åriga Thomas Ekman.
Familjefar och respekterad arkitekt.
Sköt sig i huvudet klockan 20.03 med ett skott från en för tillfället inhandlad Baltelgesbypp i stol.
Och det här är vad som hände innan det.
Och sen får man följa hans sista dag i livet.
Ja, det är det.
Nej, okej.
Då vet du att den inte var så kul med koriander.
Men du vet att vi ska till en mörkplats och du vill hänga med på resan.
Jag kommer dit och tar en drink i tjejerna.
Då blir det med att ta en bild.
De tredje skaver i tjejerna vill ta en bild tillsammans med Amanda.
För att skicka till Hannah.
Hannah skulle vara med på middagen men hon fick vara kvar hemma med en sjukt barn.
Då vill de bara ta en bild och skickas till att vi tänker på dig.
Vi kan tänka dig.
Jag tog några av de här tjejernas kameran.
Det är alltså tre tjejer från Descaver och Amanda, fyra stycken.
Jag följde ner kameran till liggande för att ha en så kallad breddare.
Genast ett försintligt fnitter bland Descaver tjejerna.
De tycker att det där är kul.
Jag har ju anott fel, säger jag.
Morfar ska få ta.
De ler översén.
En av tjejerna lutar sig fram.
Istället för att berätta vad jag ska göra eller vad jag gör är fel.
Ta nån tag i min hand och vrider kameran.
Stående.
Det är ganska brutalt ändå.
Skulle du ändå kunna säga såhär, kan du inte ta en stående istället?
Det är liksom att det är ingen kommunikation, det är bara fysik.
Jag gör nåt fel och jag har inte tid att förklara vad han gör fel.
Han har inte hellre järnförmågan att förstå det kanske.
Så jag bara gör det, förstår du?
Det är lite så jag känner mig när hon vänder handen åt rätt håll då.
Och då säger jag att det är okej.
Men okej, då tar vi en bild sådär.
Jag visste inte att det var så otroligt viktigt.

Det skulle ut på story.

Ja, då förklarar hon att om man lägger ut en bredd bil på story så blir det stora tomma fält.

Både underöver, säger hon.

Hon är vänder liksom, bara förklarar.

Och så tar jag några bilder och sen så fort i det samtalet och det är väldigt trevligt.

Men jag är fortfarande lite fast i det som händer med telefonen.

Det är liksom inte så att jag kokar, men det moler på något sätt inom mig.

Det där fnittet runt bordet så går fem minuter och jag deltar inte riktigt.

Och sen så får ni instans egentligen, ursäkta den här bilden jag skulle ta.

Du sa inte att ni skulle skicka den till Hannah.

Så den ska alltså inte vara en story.

Eller hur? Ni skulle bara skicka den.

Då kan jag meddela er att kompositionellt så blir det mycket snyggare att ha en bredd bild eftersom ni är fyra stycken på rad.

Och med en stående bild så får man med så mycket bord och så mycket tak.

Det blir ingen fint.

De kanske också vill ha med sin outfits.

Alltså från knä upp.

Ja, jag läxar upp de riktigt trevligt kanske.

Men de är lite fulla, de hör inte riktigt vad jag säger, de bryr sig inte så mycket.

De lear mot mig med samma overseende leende så att säga.

Ja, och sen så går vi hem och Amanda går och lägger oss vid vårt tänderna och så där.

Och sen så lägger vi oss i sängen och så pratar vi om kvällen och säger att de är trevliga med.

De tycker om det ska vara inget.

Men lite, det är som fånigt på något sätt det här med att det var så viktigt med den här bilden att den skulle vara stående.

Och då säger hon, men snälla kan du inte bara lära dig att ta inga bilder liggande.

Fan, hur svårt kan det vara?

Ingen gör det, bara gubbar utan koll.

Äcklad.

Ja.

Jo men, jag förklarar då, alltså först lugnt.

Och sen med stigande intensitet att jag är inte galen som vill ta en bild på bredden.

Alltså, vi har hållit på med det nu i hundra år i filmhistorien.

Det är ganska beprövat och sen så skriker vi till varandra, alltså på ett sätt som är så generande för båda.

Men det här är som att du berättar för 250 000 lyssnare att ner ett fantastiskt förhållande.

Andra människor som har ju, de bråkar om att den ena parten slog hålligt i väggen med knytnäven.

Han slagit sönder halvväggen.

Du tog en liggande bild, det är ett största problem med ett förhållande.

Nej men det är inte det som är problemet, problemet är att vi sen hatar varandra för det.

Ja, men vad ligger där under då?

Känner hon till exempel att du inte är med i hennes värld?

Alltså när du får komma med henne ut, då fattar du inte dig på den?

Nej men...

Du är inte så nyfiken på, de berättar ju för dig hur man ska göra.

Du har inte varit lyhörd, du har ju hört det där.

Du har ju hört det där i tio år, att tjejer vill få ta stående.

Men du ska ändå göra en liggande, du är inte lyhörd.

Nej men du kan ha rätt till det, det finns ju en konflikt här mellan mig och Amanda.

Hon gillar ju, jag gillar ju att umgås med äldre människor.

Jag känner mig liksom mer hemma där.

Och Amanda är ju besatt av tanken på att umgås med yngre människor.

Så det är som i mitt kök kan plötsligt Edwin Törnblom sitta.

Ja men jag är ledsen, han är liksom, för mig är han, det är inte...

Han är superfin.

Men han är 19 år.

Det tydliggörs då, en sådan här gång ja?

Ja och det kanske det allting handlar om, att hon vill ju bara evigt umg.

Och jag vill ju vara evigt gammal.

Men vad skulle motsvarande grej vara då?

Alltså du är ute med GV och Gio, om de rentyretiskt umgicks då.

Du är ute med gubjävlna.

GV och Gio?

Ja, du är som helst där Amanda.

Kom hit.

Tack för leverantärningarna, som tack kan du komma med oss ut.

Kom hit, vinner du på prinsen.

Prinsen?

Ja, hon kommer dit och så säger du att vi ska skicka ett foto till...

Vi ska skicka ett foto till Bert och Gervarj.

Han är väl död?

Ja okej, hans dödsbo.

Ja men...

Vi ska skicka en bild till...

Till Bert och Gervarj är det bara dödsbo.

Hans 102-åriga enka.

Kan du ta kortet?

Ja, så tar hon det stående.

Ja och?

Vad händer då?

Ja men då skriker väl det om komposition och filmhistorien.

Nej men det är inte så att gubbarna blir alldeles, att de blir sjövildd eller att de...

Jag är ju större, Gervarj går fram och bänder den.

Är liggande.

Vi är sponsor av McDonalds, det är donken som jag brukar säga, eller donk kan jag ibland säga.

När vi är på vägarna, du och jag.

Ja, jag säger McDonalds.

Jag säger donk och sen så svingar vi av och gör våra beställningar.
En sak som jag har slagit sig av, jag vet att du vill prata om franchise-tagarna.
Och du ska få höra det, men jag vill bara först säga att det har tagit tid för mig faktiskt.
Att vänja mig vid den nya moderna McDonalds.
För mig har McDonalds alltid varit samma sak, alltså man går dit, man ställer sig i kön.
Och så bestämmer man sig sin menu och man betalar och väntar där.
Får en bricka och går till sitt bord.
Det fanns en motstånd i början, jag antar inte samma sak i USA.
Vad är det du vill komma till egentligen?
Jo, den här moderniserade upplevelsen, alltså att hamburen alltid lagas på beställning.
Ja, det menar du så här.
Att man blir serverad vid bordet.
Och du vet, det här Mcaffé som har riktigt bra kaffe och så där.
Jag har McDonalds länge varit en vanlig kopp svart kaffe, men nu kan man då få...
Varför han som helst?
Ja, de har Mcdelivery också, det är väl också en del av den nya McDonalds.
Men med det sagt, vad var det du ville säga om franchise-tagare?
Nej men tänkte säga att det är kul att de växer.
De ska öppna de 20 nya restauranger de kommande tre åren i Sverige.
Och det är så smart upplagt, eller hur?
Det här med franchise-tagandet.
Att för att det ska funka bra så behöver det vara en lokal entreprenör som driver
det McDonalds på den lokala orten.
Och nu så kan då vem som helst bli franchise-tagare.
Om man är liksom en driftig person i området.
De söker gärna kvinnor ska tillägga.
Just det, så om du är på en brinnande entreprenörsskäl och älskar donken som du och jag tycker.
Så gå in på McDonalds.se för att läsa mer om hur du kan bli franchise-tagare.
Tack McDonalds!
Vi sponsrar Tradera.
Ja, Tradera.
Just det, det är ju...
Om man ännu berättar vad det är, va?
Sveriges största cirkulära marknadsplats är det som en cirkel går runt, runt, runt.
Folk köper och säljer 11 miljoner soldannonser förra året.
Just det.
Och det innebär då att någonting byter ägare på att Tradera var tredje sekund, dygnet runt år efter
år.
Det är väl så, när någonting blir sådär stort då blir det bara ännu större.
Och nu är det enormt.
Alltså den här marknadsplatsen, den är ju faktiskt helt gig...
Alltså den är ju helt otroligt på ett sätt.
Alltså för att den är så mycket.
Alltså jag...

Jag så tänkte att du går in på den här fint och fult som ligger uppe i Bunge på några gånger. Ja, det är ju massor av grejer, antika saker och konst och böcker och så där.

Men det är inte så att du vänder dig om och så har du en avdelning som är elgigant eller mediamarkt.

Ja, så vänder du om och så har du en Gucci-avdelning.

Eller hur?

Allt finns på Tradera.

Tillreducerat pris, uppenbarligen.

Detta, att vad du vill ha, så finns det där.

Och du kan också vara trygg i förvistningen att var du är en köper, så sliter du inte på planeten.

Därför att allting är redan köpt en gång.

Ja, inte bara det.

Om man kan vända på det också.

Om du nu, Alex Shulman, vänder dig om i ditt rum och tittar dig omkring.

Så finns det potentiella köpare för var och en av varenda penal i hela rummet därute.

Nu är jag ju på ett hotellrum, så det vore ju speciellt om jag skulle börja...

Det vore fel.

Oetiskt.

Ja, det vore väl...

Brottsligt.

Brottsligt, ja.

Men jag förstår hur du menar generellt.

Med det sagt.

Tack, Tradera!

Tack!

Hai, hej.

Hai, hej.

Vi är sponsor av Emma Madras, och de har tagit fasta på det faktiskt nästan surrealistiska i att köpa en säng.

Detta, alltså att man traditionellt går i sängtankar.

Man kanske tar sig då till en sängbutik, och sen så hittar man en säng, eller en säljare säger den här är fin, och så sätter man sig i den där sängen.

Ja, man vågar väl knappt lägga sig ner. Man sätter sig lite på kanten, halv ligger lite, och så tvingas man säga då, ja, den här tar jag.

Ja, om man får sin säng hem levererad, och efter ett par nätter så önskar man att man kunde på något sätt ha fått testa den lite längre, än att bara sitta på den i en halv minut.

Just det.

Det är det som Emma Madras har förstått då.

Ja, men de har ju förstått mer än så. De har också förstått hur man gör så att sängen reglerar kroppstemperaturen medan man sover.

Ja, exakt. De är experter på sömn, och de har ju då egna forskningsteam, alltså hälso- och sömnexperter, som då har utvecklat de här produkterna, som då förändrar hela sättet man sover på.

Just det.

Det som är väl att komma till, det kan ju vara så att man ändå inte är nöjd. Man kanske har en speciell rygg eller vad fan som helst.

Då erbjuder Emma, dig som köper, hundran natters prov sömn. Du får alltså sova i sängen i hundran nätter, och på dag 99.

Eller dag 69.

Ja, då har du fri retur och full återbetalning.

De är också bra på det här med rea. De har nu sommar rea på upp till 60%, och om man använder vår kod

så får man 5% extra ut över det.

Just det. Och den här koden är då Alex och Sigge i ett ord.

Alex och Sigge i ett ord.

Just det. Go in på Emma.se och läs mer. Tack, Emma Madras!

Ibland vaknar man en morgon och så känner man slöjan i borta.

Alltså slöjan, du vet.

Nej.

Som täckte världen igår.

Har inte du slöjan? Alltså att det är någonting mellan dig själv och livet?

Jo, men jag har vad vi har hela tiden.

Jo, men det är ofta.

Men sen är det ju borta ibland i vissa timmar.

Ja, då är det verkligen... Det är nog troligt uppe.

Ja, men det är jobbigt att man inte kan kontrollera den. Man kan inte säga liksom bortslöja.

Eller? Har du några knia?

Nej, det är väl det som är den stora livskåtan, är inte det?

Ja precis, och det är väl därför som självhjälp är så populärt.

Drömmen om att man skulle kunna trycka på en knapp.

Jag är liksom motvillig till att säga dragit mig till Kaipollack ett antal gånger i livet.

Alltså, för att han har ju någon slags...

Han har ju ett ansiktsuttryck som gör att man blir nyfiken.

Alltså det här frälsta nästan.

Lyckliga.

Kan han ha fått tag i någon nyckel som inte vi har fått tag i?

Ja.

Vad har vi på Kaipollack?

Den där kan jag att han har skrivit självhjälpsböcker.

Är det inte han som har skrivit att välja glädjen? Är det Einhorn?

Nej, det är han.

Nej, att välja glädjen.

Nej, Einhorn nu handlar det väl om att vara snäll på något sätt.

Så blir du snäll.

Ja, just det exakt.

Därför var det ganska skruvat när just det från Einhorn knackade mig på axeln på ett osnällt sätt.

På bokmässan 2012.

Och så har jag mitt öra.

Ni har varit jävla mot mig.

Nej, det var nog framförallt Alex Schulmann, säger jag.

Ja, bra.

Eller det var bara du, va?

Det var det säkert.

Ja, men Kaipollack i alla fall, han är väl framförallt känd initialt som filmskapare?

Jo, jag är det med det, men han har stöpt de här tesorna i filmer.

Han gjorde ju då Sosse med Himmelen som blev en av de största biosexena i modern tid i Sverige.

Just det, det har det verkligen en poäng i.

Så är det verkligen, han öst ju ner då sin livsfilosofi där.

Man kan ju säga att han har tre verktyg som han alltid återkommit till.

Alla självhjälpsexperter eller vad heter det, life coaches har ju olika uspar.

De är kända för olika grepp.

Han ser väl, om man ska ringa in den polakska metodiken så bygger den väl på tre trixer framförallt.

Ett är att skapa ett mål, att formulera ett mål för sig själv.

Har du sett honom föreläsa?

Nej.

Han återkommit ju ofta till att ett av hans genombrott när han började intressera sig vid själje var att han läste en bok av en marokansk fånga som hade suttit i en underjordisk jordhåla till fängelse i 18 år.

En jordhåla som bara 10 % kom levande ur.

Folk dog där nere.

Och boken handlar om varför han överlevde.

Vad hade han för mind tricks som gjorde att han överlevde?

Tessin är väl att om den där fången lyckades överleva det där torturskiten genom att tänka sig genom de åren så borde vi kunna tänka oss genom vår lyxiga svenska vardag.

Vill du höra honom berätta om den här fången?

Jag är jätteintresserad.

Han skaffade sig en bild.

Tanken är att man visualiserar sitt mål.

Han skriver.

Jag skulle lämna fängelsehålan och ta mig till kabban i mecka och röra vid den svarta stenen.

Det var den bilden som räddade mig.

Det tror jag än idag.

Den blev för mig ett riktmärke.

Mitt fönster mot andra sidan natten.

Jag öppnade det och såg något strålande klart.

Ha ett mål.

Bilden av sin egen hand som rörde vid den svarta stenen i mecka.

Och varje gång han såg bilden av sin egen hand rörde vid den svarta stenen så kände han lycka av positiva känslor.

Det är inget för sig på regionen han kom med.

Är det tycker du det?

Nej.

Det kan man verkligen inte säga.

Men det slår mig nu när jag lyssnar att folk blir väl förförda av att han verkligen låter som att han tror på det.

Alltså han är ju jättelycklig när han berättar det här.

Ja, han låter tagen ja.

Ja, det är säkert att han berättar om det på.

Det måste ju vara det.

Det går inte.

Vad kostar det? Det kostar väl 1.999 minst.

Alltså se honom.

Det måste ju vara någonting mer än bara att han säger att man ska ha ett mål.

Ja, för om man ser på vad han faktiskt säger så är det precis bra att det är det.

Man ska ha ett mål som man ska ha visst vad det ser.

Ja, det är också lite förringande mot de 95% som dog i jordhålan.

Vi vet ju inte.

De kanske hade ett mål också.

Men hade lite otur.

Men det mest intressanta frågan är ju om det funkar.

För jag menar att jag har ju haft det där verkligen sen jag var 13.

Vad?

Jag har verkligen tänkt på stenen Mecca.

Jag pratar riktigt 6 timmar om dagen att jag ändå skulle få göra film.

För jag har inte varit jättelycklig i mina internetyrken och allt möjligt.

Och tänkte att ändå så kommer jag i mål när jag får göra film.

På ett sätt fick det mig ut här då.

Fanns det då någon...

Det värvande i mörka nätter.

Visualisering, alltså.

I så måttan har jag ju rätt.

Du går i vasker och säger tystna tagning.

Eller vad var det som...

Ja, typ ja.

Ja, verkligen.

Eller när jag var yngre kanske, när jag fortfarande trodde på priser så tänkte jag väl då på att man stod på rädda matten någonstans.

Så var det verkligen ja.

Supervisualiserat.

Har inte du haft något sånt?

Nej, jag hade ju en som...

Det var ju att jag skulle gå in på Barnes & Noble och kolla på min bok översatt till engelska.

Men det kunde jag inte göra.

Och den fanns riktigt natt.
Men har inte du...
Jag menar du kanske haft något annat än yrkesmässigt?
Alltså man kan ju ha...
Man kan ju ha...
Det finns ju en film som heter Revolutionary Road.
Har du sett den?
Lenard de Caprio?
Nej.
Och Kate Winslet?
Nej, nej.
Okej, det är ett par som är ganska olyckligt.
De är olyckliga.
Men de pratar hela tiden om Paris.
Den utspelade sig under liksom 20 års tid.
De pratar hela tiden om Paris.
Att de någon gång ska bo i Paris ett tag.
Mm.
Det är jävligt...
Det är otroligt sorgligt.
Och bra filmiskt.
Att de liksom håller på att planera den här hela Paris-visstisen hela tiden.
För att uthäda, förstås man ju.
Har du inget sånt?
Nu då, ett misslyckat mål som man har, men som man aldrig...
Nej, men det är inte så...
Jag menar, i den bemsamheten har ju Kajpola krettat.
Väldigt många människor har ju sett ju upp en dröm för att uthäda i det gråa vardagen.
Men jag har ju en väldigt tydlig sådan dröm som också blir påmind om kanske åtta gånger om dagen.
Och det är att jag ju...
Vi hade ju en idé för att det måste vara fem eller sex år sedan att vi skulle köpa ett hus i Frankrike.
Det minste jag kanske.
Mm, just det.
Ja, men sen så insåg vi att det är...
Jag menar, det är kostat...
Vi har inte riktigt dräv med det helt enkelt.
Och då...
Men däremot så finns ju alla sökningar, alltså alla sparade sökningar kvar på de här sajterna.
Så fort nu kommer ett hus som matchar, så får jag ett mail.
Som ett påmind som ett parallell liv som aldrig blev av.
Ja, precis.
Det är otroligt sorgigt att det som får säkert 6-7-8 mail om dagen från de här olika mäkla sajterna som...

Och då orkar det inte ta den där tre minuterna som du skulle ta att ansescriba?

Nej, nej.

Ja, men den följde väl ändå en funktion då under sju år.

Den kryddade er vardag, dren drömmen.

Den andra knepet som han återkommer till, som du var inne på där, är att han pratade mycket om att välja glädje.

Varje situation kan tolkas på ett mer positivt sätt än vad din instinct tolkar den på.

Du kan lyssna på hur han formulerade för Perlan.

Berätta lite grann om tankeskraft.

Varje tanke jag tänker påverkar hur jag mår.

Det gäller ny och det gäller varje människa här i rummet och på tunnelbanan var det en tanke.

Du kan välja att tänka att det är skitigt och skräpigt och hemskt på tunnelbanan eller...

Du kan välja att tänka att jag är tacksam för att det finns en tunnelbanan, så att det gör att det kommer hem fort.

Det är olika tankar, påverkar, hur jag...

Det är mina tankar som skapar mina känslor.

Bakom varje tanke jag tänker ligger ett val.

Jag kan välja att jag ser skiten på tunnelbanan eller jag kan välja att jag tänker att det är fantastiskt någon som står där fram och kör med hem.

Jag fattar inte riktigt vad du gör här.

Är det här...

Lär er dig saker här?

Jag berättar för dig att jag i hela mitt liv, som alla andra människor, har haft slöjan.

Och att jag därför har flörtat med självhjälpsmetodiker, metoder.

Bland annat Kai Pollack, men aldrig lyckats komma i hamn.

Jag vet inte om du har nån som har funkad för dig, för det här är väl om tre.

Han är ju inte unik, det här är väl om tre stora skolorna inom självhjälp.

Alltså, man sitter på tunnelbanan, man stör sig på att det är skitigt och det ligger bananskal där.

Men han lyckats att tänka, men det är helt otroligt att ens finns en tunnelbanan.

Alltså, jag kan ofta tänka att fyfan vad effektivt resande kommer vara om hundra år.

Och vilken jävla tidspillan som nu väger rum.

Ja, du väljer oglädje.

Ja, precis.

Jag tycker att han gör det lite bekvämt för sig att han väljer hypotetiska exempel, där det är ganska lätt att tänka att man väljer glädje.

Jag menar, ta bara den här för en vecka sen.

Jag är ju i Sverige, men min fru berättade ju att för en vecka sen så slutade ju Millie vår hund att äta.

Jag har ju fått följa den här jobbiga situationen genom telefon och bilder.

Och det är ganska skakande då att se en hund som blir svagare och tröttar hela tiden.

Men är det inte ändå dags för att byta snart, eller ändå?

Du menar så, ja.

Jo, men det är ändå hjärtskärande.

Alltså, jag bara frågar, Kajpolak, vad ska jag tänka när jag ser de här bilderna på den förtvinade

hunden som ligger med livlös plick?

Varför äter den inte?

Han. Hon.

Varför äter den inte hon?

Ja, den första veterinären var förvirrad, kunde inte hitta något fel, vänta ut den här dagar.

Men jag frågar dig, jag har en hund som mår jättedåligt.

Vad ska jag tänka för att välja glädjen?

Alltså om du var Kajpolak, vad tänker du att han tänker här, att man ska tänka?

Ja, okej vänta, du skulle kunna ha haft en hund som blev tillfångad tragen av någon sadist som långsamt kokade upp hunden.

Placerade hunden i ett vattenbad så höjde temperaturen långsamt upp till kokpunkten.

Just det, välja glädjen, ja.

Men igår, då tog Malin henne till en ny veterinär, som inte heller kunde se något fel på de här testerna.

Men som frågade då, har det varit någon förändring hemma senaste veckan?

Kanske någon som brukade vara där som inte är där längre, eller något?

Ja, jag vet inte, som Malin.

Jo, men min nan åkte ju till Sverige för att jobba för tio dagar sedan.

Okej, men brukade han umgås mycket med hunden, frågade veterinären?

Ja, ja, han jobbade ju hemma så att hunden låg ju hans knä hela dagarna.

Okej, så veterinären, har ni något hemma som luktar som honom?

Och sen så fick jag det en bild i går kväll.

Den hunden ligger invirad i mina gamla t-shirts från Tvättkorgen.

Då frågade jag dig, hur ska jag kunna bära den här bilden?

Vad säger Pollack?

Kanske Pollack säger att det är en hund som inte har några känslor.

Alltså du får inte bjuda om det där djuret.

Den har ju jättemycket känslor, Alex.

Det är därför som hon inte äter för att jag har försvunnit.

Alltså det gör ju inte ont, förstår du?

Möjligen att Pollack skulle se på den här bilden och se att du har en familj som...

Du har en fin fru som bryr sig om hunden som vidar in henne i tröjor, jag vet inte.

Eller man kan ju ta något mer vardagligt.

Nåt som ofta får slöjan att falla ner är ju att man ser något på TV.

Och så tänker man, det där är en orättvisa i världen.

Då är det ju svårt att tänka och välja glädjen.

Jag vet inte så, du kallar fakta avsnittet som kom nyligen om frimurarorden.

Nej.

Ja, det var överhjävligt kusligt.

Men jag vill knappt vad frimurarorden är för något.

Nej men det vet ju ingen, ingen i hela världen vet det.

Det var det jag lärde mig också i programmet.

Ingen vet det för att ingen släpps in.

Ingen vet vad som för sig går där inne.

Man vet bara att det är ett nätverk av mäktiga män.
Jag säger män därför att man måste vara en kristad man för att få vara med.
Det finns ju egentligen bara två svenska kända personer som är mer frimurarorden.
Kungen och Lasse Berghagen.
I övrigt ser det mycket jurister och läkare, alltså folk från sociiteten.
De går in i de här, de klär ju sig väldigt fina.
Och så går de in i de här palatsen i Göteborg och Stockholm.
Och gör något, skit. Ingen vet ju vad riktigt.
Problemet, det som gjorde programmet intressant eller mörkt,
var ju att de här människorna har ju en väldigt nära, de har ett brödraskap där inne.
Och de går sedan ut i samhället som bröder, utan att de vet om att det blir bröder.
Du kan ju lyssna på första minuten här i alla fall.
De säger att de är uppna.
Men det är mycket de vill dölja när vi frågar.
Det vi vet är att det är ett sällskap där 400 män är det svenska rättssamhället i medlemmar.
De kallas är bröder och de odlar förtrogenhet och vänskap mellan varandra.
Inlet de tio medlemmar vi har pratat med är det en stark lojalitet mellan frimurarbröderna.
Medlemmarna ska skydda varandra.
Pausar ingår bara. Vad får du för att tanka hittills?
Nej, jag inser till värt att granska om 400 mäktiga män som träffas och gör det planer
och vi får inte veta vad de pratar om så är det ett samhälle lite bekymmer.
Kalla Fakta har mött tidigare medlemmar och läst interna dokument,
där det framgår att medlemmarna lovar varandra att vara lojala
och aldrig skapa oenighet mellan sig.
Samtidigt sitter de i våra domstolar och på våra åklagarkammare.
Enligt Kalla Fakta stickprosundersökning har domare åklagare advokater
som är frimurarbröder möts i över 600 enskilda rättegångar.
När Dejan Danilovic stod inför detta som 19-åring
var alla i rättsprocessen frimurarbröder.
Domaren, åklagaren, målsägarbeträdet och försvarsadvokater.
Det här är något som Dejan inte kände till.
Vad skulle Kai Pollack säga till Dejan när han dämde stått i fängelse?
Nu känner jag bara, spräng skiten.
Det är därför jag menar att Pollack-metodiken är vacklar.
Ja, enormt. Jag skulle kunna säga att vi har ett rätt system
som tycks vara korrupt, men vi bor inte i Nordkorea.
Är det att välja graden?
Det skulle väl vara eventuellt att man liksom...
Att det finns nånting vackert...
Jag vet inte fan, men att det finns nånting vackert med deras...
Att lojaliteten ändå är fint.
Sen är det ju skrämmande för att de är i maktställning.
Jag var ju på Anders Eklunds, du vet min barnens kompis,
50-årsfest i Lördags.

Och då är det ju 50 pers i rummet som växte upp i Akala tillsammans.

Och det är ju personer som...

Du känner säkert likadant med farsta gänget.

Om jag har satt som domare och någon av dem gick ett brott

och stod som åtalad så skulle jag vara beredd

och begå ett hemligt yrkesethiskt brott

och lossas som jag inte kände honom för att han är en broder.

Eller förstår jag menar att man kan välja att vara glad

över att det finns brödraskap? Eller?

Nej.

Det håller inte riktigt?

Det gör det inte.

Bara innan vi går vidare, du måste bara höra också

för att de får till slut tag i en avhoppare

så berättar om vad som händer där inne.

Jag vill höra.

Den som ska bli frimurare måste svära den så kallade frimuraredden.

Där lovar man vänskap, trohet och tillgivenhet till rörelsen

och medlemmarna, eller bröderna som dom kallas.

Man lovar också tystnad gentemot utomstående.

När en person ska svära frimuraredden

försann in i låshalen som en slags klubblokal

med ögonbindel eller i mörker.

Det skramlas med skedjor.

Hans byxben dras upp och man genomför en symbolisk blodsblandning.

För att nå den 3 graden av tio som frimurarbror

genomgår personen en ceremoni där han ligger

i en likkista mät lakan över sig.

Det är helt enkelt därför att vi vågar.

Vi vågar komma ihåg själva.

Vi vågar tala om att vi ska dö.

Det är ingen osann bild.

Vi går inte in på att diskutera ritualerna.

Om klubbarn ska på nästa grubb återträff.

Klubbarn säger att vi ska göra en blodsblandning.

Ska vi skära oss lite i handen?

Ja, det är otroligt fonigt.

Men kanske rörande, eller?

Nej, det är svårt.

Det tredje och sista av pollaksknepp.

Det är ju det här med tacksamhet.

Han pratade gärna om när han upptäckte det

med att leva tacksamt.

Det var ju hans stora vänning då.

Han gjorde ju filmen älskar mig.
Det här kanske kändes till att han hade premiär
samma kväll som Palme mörades.
Det var ju en jättedyr produktion.
Jag hade hållit på i 5 år och fruktansvärt
en ambitiös film.
Och så var det ju inte en människa som såg den
eller pratade om den.
För att Sverige var upptaget av Palme mörades.
Och så då hamnade Kajpolak en livskris.
Och det förändrade hans liv.
För det var där han blev självhjälpsgur.
Han åkte nämligen till USA och gick i en kurs
i tacksamhet.
Och det var där han upptäckte tacksamhetens kraft.
På den där workshopen fanns det en övning
som var en väldigt lång övning.
För han skulle pågå från det man vaknade på morgon
och somnade på kvällen.
Och den hette Maraton-tacksamhetsövningen.
Och det skulle gå till så att när jag vaknar på morgonen
så ska första tanken vara en tank av tacksamhet.
Jag är tacksam att jag har en säng.
Jag är tacksam att jag andas.
Jag är tacksam att jag kan röra händer.
Jag är tacksam att jag har ögon.
Och så skulle jag fortsätta.
Tacksam för att jag har ett duntäcke som har varit så skönt
under natten.
Och tacksam för alla de fåglar som har lämnat
det här dunet.
Och tacksam för de människorna som har samlat in dunet.
Och så vidare.
Ända till jag somnar på kvällen.
Jag har ju aldrig en hel dag ägnat
var det enda tanket till tacksamhet.
Men jag lägger med den kvällen.
Han börjar nästan gråta sin egen röst.
Jag har aldrig provat några droger.
Men jag är fullständigt hög.
När jag riktar mina tankar på tacksamhet så är egot dött.
Han bister.
Alltså det här är någonting som jag har försökt hitta hela mitt liv.
Försöka vara tacksam.

Och jag tycker bara det har funkat.
Fram tills för tio dagar sedan så tycker jag att det bara har funkat
i tio sekunder eller 30 sekunder.
Man får liksom en våga av tacksamhet mot allt.
Men det försvinner ju väldigt snabbt.
Fram tills förra veckan.
Kan du vara tacksam för allt du har fått?
Nej, nej, nej.
Jag har faktiskt aldrig ens försökt.
Men vad menar du att när du gör det så funkar det
några vänder, några tankevänder.
Men sen kommer du in i avundsjuka och missundsamhet igen.
Eller det ringer på dörren.
Eller man får en räkning.
Jag tror också att han är fel ute där i slutknorren.
När man är tacksam finns inget utrymme för egot.
För tio dagar tillbaka så har jag ju i någon mån
för första gång handen på den svarta stenen.
Varje dag nu är ju som han beskriver i någon mån.
Vilken tacksamhet att få repa med skådisar.
Vilken tacksamhet, du vet, du kan ju tänka dig
att gå omkring där med kostymören och bla, bla, bla.
Senagraferna och jag lever då i tacksamhet.
Men jag kan absolut inte säga att egot är borta för det.
Möjligen att det är ett annan typ av ego.
Hur då?
Jag vet inte varför ingen har riktigt berättat om det.
Jag har inte hört om det i alla fall.
Det är den största insikten tycker jag.
Jag trodde ju alltid kanske att målet skulle innebära
att egot försvann.
Men det är mer att jag lever ett annat typ av ego.
Hur då?
Det är ett...
Jag vet inte vad man ska kalla i brist på andra ord.
Ett ljusare ego.
Det är fortfarande ett väldigt starkt ego.
Men det är ett ljusare ego.
Ibland har jag gått in på toan så jag sett kaipollak i spekern.
Alltså det här fonflinet.
För det är ju ett ego som matas.
Men det är ju ett ego som delar med sig på grund av att yrket är det.
Det kräver det.
Det sker i yrket.

Man måste lyfta andra och samarbeta och så vidare.
Men eftersom man har handen på den svarta stenen
så har man råd med det.
Om man vill dela med sig av det.
Det var det här jag skulle komma till.
I går kollade jag på pollak för första gången
sen jag fick smaka på det ljusa egot.
Och jag såg pollaksflin.
Och jag valde glädjen.
Jag såg något nytt.
Och jag ville att du ska tänka om vi har missförstått pollak.
Alltså han har ju ljusa egot i sig.
Han vill dela med sig.
Alltså han vill verkligen att du och jag ska känna som han.
Jag som alltid tänkte att han är lite hal eller manipulativ kanske.
Jag hör den sanröst.
När jag är 19 år säger min pappa till mig.
Och det är precis jag har tagit studenten
och står där i livet och funderar vad ska jag bli?
Vad ska jag göra?
Ska jag bli tandläkare? Ska jag bli ingenjör?
Så säger pappa.
Det enda som är viktigt är att du blir lycklig.
Det enda som är viktigt är att du blir lycklig.
Pappa, han blev 90 år.
Och han ligger nu på Lassaretet i Allingssos.
Han har bara några dagar kvar.
Och jag är ju hälsa på honom.
Han har bestämt sig för att inte leva längre så han har slutat äta.
Och när jag kommer och träffar honom så är han som en liten fågelung.
Han är så tunn och liten.
Och så ber han mig.
Kaj, kan du tänka dig att tvätta mig? Bada mig?
Och jag har aldrig tvättat min pappa förut.
Men vi tar oss till ett duschrum.
Där sitter pappa naken på en stålpal
och jag tvättar honom med gummet vatten och tvål.
Han är liten, liten och tunn.
Och så plötsligt så tar han tag i mig.
Och så säger han, Kaj, kom ihåg.
Det enda som är viktigt är att du blir lycklig.
Jag och Amanda satt oss i taxin på Vägta Arlanda för 18 dagar sedan
för att åka till Oslo.
Jag berättade om den resan förra veckan.

Men det är inte det jag berättar.
Jag berättade om något som hände i taxin på väg dit.
Amanda vände sig mot mig och sa, nu ska vi bara ha det härligt.
Nu är det bara du och jag. Vi har inga barn.
Och vi ska njuta av det och av varandra.
Men det är först en sak som jag vill prata med dig om.
Gud, vad läskigt.
Det är verkligen det.
Framför allt är det...
För det nästa sak som jag säger är, det händer ibland
att jag kan känna mig kvävd av dig.
Och det handlar om telefonerandet.
Du ringer mig tio gånger om dagen, eller femton, ibland tjugo gånger om dagen.
Du ringer mig hela tiden.
Ja, men jag vill bara veta vad du gör och hur du är med dig, säger jag.
Nej, säger Amanda, jag tror inte du vet hur du är med mig.
Jag tror att du har rätt att du vill nog veta vad jag gör.
Vem jag är med när jag kommer hem.
Det är inte omtank eller kärlek. Det är kontrollbehov.
Du vill ha kontroll.
Och jag svarar det, men det handlar inte om att ha kontroll.
När man är gift med någon, då hör man av sig, säger jag.
Och hon säger, ja, men man kan inte ringa någon så ofta.
Jag tycker det är jobbigt.
Vad säger du då när du ringer?
Vad gör du?
Vad gör du? Hur är det?
Det kan vara så att jag kommer ut från ett möte och så tänker jag på Amanda och så vill jag ringa
henne.
Ja, och hon säger då att hon vet ju varifrån det här kommer.
Jag vet, säger hon, att din pappa ringer ju dig tjugo gånger om dagen.
Så det är liksom någon typ av normalitet för dig.
Eller det kanske är mer tryggt.
Men det är inte normalt för mig.
Och det här måste upphöra.
Vad är det hon känner då när du ringer?
Men hon känner sig kvävd.
Alltså, det ringer på telefonen och så ser hon att det är jag.
De blir hon inte glad.
Hon får en isande känsla av att det är någon som vill äga henne eller kontrollera henne.
Ja, och när jag inte svarar det, säger hon, då blir det ju också sur och skuldbelägger mig.
Och då oponerar jag mig och säger, det gör jag även inte.
Jo, säger hon, om jag är i ett möte och missat några samtal under några timmar ifrån dig,
då ringar jag tillbaka till dig.

Då säger du alltid, minst du mig?
Och då skrattar jag och säger, det säger jag ju på skoj.
Det är ju för att skämta.
Och då säger hon, nej, det är inte på skoj.
Eller du kanske tror det är på skoj.
Eller det kanske delvis är på skoj.
Men du är också lite irriterad och jag mår inget bra av det.
Ja, och det här samtalet då, att jag...
Två saker händer kan man väl säga.
Dels så blir jag lite sårad.
Och dels fylls jag liksom en...
Inte själväcka, men någon typ av avskiv mot mig själv.
Därför att jag inser att hon har rätt.
Kände du rekvävd när alla ringde?
Ja, enormt.
Du vakade till brottsplatsen.
Du vakade till brottsplatsen.
När hon säger det så inser jag att hon har rätt.
Men det finns en annan sak inom mig.
Som jag tänker att...
Var fan?
Eller jag har alltid tänkt att jag amandar i galen i varandra.
Och man kan ringa många gånger som helst.
Nån som man är galen i, har jag tänkt.
Men nu inser jag att hon är inte galen i mig.
Det kanske bara jag som är det henne då verkar det som.
Det är därför jag blir lite sårad.
Och...
Men det är också att det finns en skam där jag skäms över det.
Men sen så pratar vi inte mer om det där.
Amandar vill bara säga det under de där korta minuterna i taxin.
Och sen har vi inte pratat om det sen dess.
Och det var då 18 dagar sedan.
Och jag har inte ringt henne en enda gång efter det.
Ja, det kommer inte upp i.
Det skaverbråket.
Det skaverbråket händer innan.
Okej.
Men jag vet inte om du förstår.
På 18 dagar har jag inte ringt henne en enda gång.
Totalt tystnad.
Och har hon kommenterat det?
Ja.
Jag tycker att du ska vänta ett år sedan.

Sen ska du ringa och säga...
Minst om mig?
I de första dagarna så var jag lite fundersam.
Men jag tänkte inte ha en mikron att jag inte ringer henne längre.
Jag kom hem från jobbet och så ses vi hemma.
Och det var som att ingenting hade hänt.
Jag gör inte dig på hela dagen.
Det är ingenting som hon ens tänker på.
Då blir man jättenefiken på hur det känns för dig.
Att inte ringa.
Ja, det går.
Men det är inte så kul.
Du måste välja glädjen här.
Vad är det positiva?
Ingenting.
Jo, att Amanda inte känns ikvävd.
Jag saknar egentligen.
Jag saknar att prata med henne om dagarna.
Det är tråkigt.
Allting.
Men jag håller mig.
Men efter den veckas tystnad så säger hon...
En kväll.
Det var inte så att jag ville att du skulle sluta ringa.
Jag ville ju bara att du skulle ringa mindre.
Du vet ju det här.
Eller hur?
Men nu gör du någonting annat av det.
Det kan inte vara vuxen här.
Jag vetade för dig att jag inte ville att du skulle ringa hela tiden.
Men jag vill gärna att du ringer ibland.
Ja, jag fattade vad menade.
Det var ju nån stolthet förstås.
Som gjorde att jag skulle helt upphöra.
Men jag är ju såra då.
Jag känner att varje gång som jag ringt henne så har jag gjort nånting som jag...
Jag vet att det är nån stolthet och nånting som jag sårat.
Jag fattar.
Ja, och några dagar senare när jag fortsätter att inte ringa...
Då säger han bara, nu tycker du att du får ni.
Jag känner ändå att det är så dumt att jag inte kan vara vuxna i det här.
Att jag ska det som håller på.
Det är väl helt rimligt att de säger ring mig inte lika ofta.
Och då säger jag, okej, och så ringer henne tre gånger om dagen.

Men istället så ringer jag inte alls.
Efter tio dagar så säger han, nu tycker jag bara att du får ni.
Jag vill att du ringer.
Och dagarna gick.
Och jag ringde inte.
Och igår i alla fall så åkte jag då till nederländerna och sen till Belgien på en boklesa.
Och det var första gången som jag var utomlands utan att ringa.
Och då blev det ännu svårare.
Jag kunde inte ringa henne på flygplatsen när jag landade.
Och det kunde inte ringa ni i taxin på vägen till Amsterdam.
Jag kunde inte ringa den där jag kom till hotellet.
Det var supertråkigt, allting.
Så kom jag i går kväll till det här lilla, lilla hotellet i den här lilla staden,
nära havet i Belgien.
Det är ett sånt här hotell som gör att alla vänder i dörren, utan vinden, om du förstår.
Det har hänt otäcka saker på rummen.
Ja, jag skickade en film till dig.
Ja, vad tyckte du?
Ibland önskar jag att väggar kunde tala.
Här vill man inte att väggarna ska tala.
Nej, det är rå ångest, måste man säga.
Men staden är helt otrolig.
Jag tog då en snabb dörrsegård för att möta upp min förläggare och redaktör på en middag.
Och de vallar mig genom den här medeltida staden.
Och vi sätter oss på det stora torget.
Där finns det gamla slottet till höger.
Och det nu rollde det fiskermarknaden till vänster.
Och min förläggare berättade för mig att det var här man avrättade folk för tusen år sedan.
Och nu är då den här torget istället fyllt av liv.
Det är uteserveringar och pubbar.
Det är fantastiskt.
Och vi slås ner på en av de här utesresträngerna.
Och det är en fin kväll.
Alla har kommit ett regn som har försvunnit och det är nu varmt och fuktig för sommarkväll.
Och efter en timme så händer någonting som jag aldrig glömmer.
Jag vet inte vad det är som jag kan bli så påverkad.
Det kan vara skymningen.
Alltså det är ljuset över de här tusenåriga husen i blå.
Och alla lanternor framträder.
Det blev glittra över torget i den blå timmen.
Eller om det är musiken från en gattemusikant som står vid kanalen.
Och han spelade Verve låtar som påminner mig om grejer som händer för 20 år.
När jag var 20 år.
Eller så är det så enkelt att det är vinet.

Två glas vin i kroppen.
Jag dricker mig tredje.
Jag är ju då som Tranström är skrev.
Jag är inte tom, jag är öppen.
Du vet känslan.
Det låter som att slöjan är alltså borta.
Ja, verkligen.
Eller så är det någon typ av skörhet i ensamheten.
Att jag fortfarande är sårad efter de andra sa.
Och mottaget för intryck.
Men på det som händer då är detta.
Plötsligt ser jag hur en gatelampa.
Eller inte en gatelampa.
Det är det som vi gatelampa.
Den enda på torget.
Den ensamma uroldriga som reser sig mitt på torget.
Jag ser hur den börjar blinka.
Eller den blinkar inte först så flämtar den till.
Den flickrar.
Och så pulserar den några gånger i kraftigt ljus.
Samtidigt som det här händer.
Samtidigt som ljuset når torget.
Så är det applauder från uteservena.
Restauranggäster som tittar upp mot lampan.
Ett sol som stiger.
Och blir till ett djubbel.
Och jag ser länge människor vi varit i bord.
Och efter en liten stund.
Så slutar gatelampan att blinka.
Och människor återgår till sina samtal.
Och jag förstår inte vad jag har varit med om.
Vad hände?
Eller säger jag till min förläggare?
Ja, då berättar hon i stort om gatelampan.
Det finns ett sjukhus.
Berättar hon strax utanför stan.
Och där finns det en förlovslingsklinik.
Ett BB.
Och varje gång någon föder ett barn där.
När barnet är född.
Så får pappan gå bort i korridoren.
Och trycka på en knapp.
Och knappen är kopplad mot torget.
När han trycker på knappen.

Så börjar gatelampan på det där torget att blinka.
Jag kan inte släppa det.
Det finaste jag har hört.
Man vill ju...
Europa.
Ja, verkligen.
Historia.
Det är också det lilla i det stora.
För det är fint, tycker jag.
Det är ju bättre som hur vi håller ihop.
Världen är ju stor och läskig.
Men det är också berättelser om generositet.
Kring det här med regler.
Det är svårt att se att det skulle accepteras.
I skövde kommun.
Om någon skulle komma med det förslaget.
Nej, för då kommer någon cyklar förbi.
Det står cyklar in i en lyckstolpe.
Nej, den ska lysa.
Den ska inte blinka.
Verkligen.
Men jag blir så obeskrivlig i tagen av den här historien.
Och jag blir så...
Jag förväntar välja lycka.
Eller välja glädje.
Det gör det som slöjan är borta.
Och vi avslutar måltiden.
Och vi ska bli lite upp.
Då säger jag till mitt sällskap att jag vill bara sitta kvar en stund.
För att se om lampan kommer blinka igen.
Och de går då.
Och jag skulle vilja ringa till Amanda och berätta om gattlampan.
För hon skulle älska den här historien.
Men det går inte.
Det går inte.
Så jag tänker att jag får ringa någon annan då.
Men det finns ingen annan som är bättre än den.
Bara Amanda.
Så jag tar fram telefonen och ringer.
Ett videosamtal.
Och när jag ser hennes ansikte ser jag att hon ler.
Och hon säger...
Du är tillbaka.
Vi är sponsor av Fodora.

För jag bara håller upp en bild för dig.
Jag tänker att jag var inte ensam.
När jag för tio dagar sen kom hem från mitt landställe.
Gottland.
Till Stockholm.
Med tomkyl.
Och allt var lite vimmerkantigt.
Barnen var oroliga.
Och idén.
Att gå ner till affärerna.
Inhandla råvaror.
Och hitta en recept.
Och göra mat.
Det var otänkbar.
Du menar att rutinerna inte har dragit igång.
De har inte tagit form ännu.
Nej precis.
Du vet.
På landstället har jag sopkorgen till höger.
Och här är den till vänster.
Det hittar inte ens i låderna.
Alltid så gör han mat.
Nej det var inte aktuellt.
Då tog jag fram telefonen.
Klickade fram Fodora appen.
Och det blev i Sushy.
Barnen har inte ätit Sushy på hela sommaren.
Du pratar om någon slags övergångsperiod.
Mellan sommar och höstvarda.
Man kan kosta på sig och beställa middagar.
Kanske någon kväll eller några kvällare i veckan.
Ja precis.
Och för att få den här känslan.
För länge sommaren.
För länge semestern.
Det är fortfarande undantagstillstånd.
Vi har fortfarande frilegd.
Ja det är väl en bra tid nu.
För Fodora just nu.
För nya kunder.
Har frileverans på sina beställningar.
I 30 dagar.
Vi rekommenderar att kolla in det här.
Och villkor för evvundet gäller.

Så ladda hem appen och kolla in det här.

Tack Fodora.

Vi sponsorar Masta.

Inte bara Masta.

Jag vill i alla fall prata om Masta CX60.

Den här laddrebriden.

Som har en elektrisk däckvid på 63 km.

Vilket är ju väldigt mycket.

Jag kör en bil som har en däckvid på 35 km.

Detta är alltså dubbelt så mycket.

Jo.

Det kan man prata om.

Men man kan också prata allmänt om Masta tycker jag.

Men när du och jag har varit där.

Man känner ju att det är ett.

Det är generation efter generation.

De har hållit på i hundra år eller så.

Masta.

Och det syns ju.

Inte det gjort inte minst.

Med de här vävda tygen.

traditionella sömmarna.

Lönträ.

Allt det här lugna, eleganta.

Sophistikerade.

Får jag säga japanska.

Det blir en enkel och behaglig kuper där.

Som ger mig lugn.

Den är ju jävligt kraftfull också.

Förlåt.

Nu kommer vi tillbaka till den här bilen.

CX60.

Den har ju en dragvikt på 2500 kg.

Och det är inte så dåligt.

Jag tycker att designen är ganska avgörande.

Du vet att Mastaskaparna.

De utforskar idéerna till bilarna genom lera.

De modellerar i lera.

För att det ska finnas skäl i formen.

Nej det visste jag faktiskt inte.

Sen har de också.

Sveriges längsta garanti.

Vet du det?

Nej jag visste att alla bilder.

Har väl en nybilisk garanti.
Just det.
Förutom de tre åren.
Så erbjuder Masta ytterligare 7 års förlängd.
Komponentgaranti.
Vad säger du om det?
Ja men vi har sparat till bästa till sist.
Att man då kan gå in på Masta.se.
M-A-Z-D-A.se.
Och inte bara läsa mer.
Utan bygga din egen bil.
Med allt från färg till olika detaljer.
Det är en härlig upplevelse.
Gå in på Masta.se.
Tack Masta.
Du måste förklara för mig nu vad som hände.
Vad som hände.
I rättsalen.
Med G.V. Persson.
Jag är ju jätteintresserad själv.
Varför han hände?
Vad är din teori då?
För han säger att han inte har gjort något.
Jag uppfattar som att han har suttit där
i rättsalen.
I Tobö målet.
Och så har han muttratt för sig själv.
Muttratt är en term som återkommer.
Från flera vittnen.
Men han hade muttat på ett sätt.
Och det är ändå G.V.
Så folk lyssnar ju på honom på något sätt.
Ja precis.
Komit med olika utsager.
Han har kommenterat den i realtid.
Som att han satt i nyhjulsmorgon typ.
Det kan ju vara så att
han gör djur som man inte själv tänker på.
Suckar och grejer som han.
Jag tror inte han är 100% medveten om.
Kriminalogen och medieprofilen Leif G.V. Persson
hotar mig.
Jag tror inte han är medveten.
Efter att han anklagats

för att ha störförhandlingen
under toverettegången.
Det skriver dagens nyheter.
Jag ska börja kort..
med bara att repetera de oordningsregler
som vi har.
Egenligt Rättegångsprotokollet från Ekskö
Tingsträt så satt Leif G.V. Persson
i rättsalen och muttrade för sig själv
och fällde kommentarer.
Han uttalade sig också om en
av de misstänkta kvinnorna som
psykiska hälsa.
Så här sa rådmannen Erik Handmark under rättegången.
Sen framkom det också att det hade varit vissa kommentarer under rättegången.
Och Tingsträtten anser inte att det är lämpligt.
Man bör sitta tyst och inte kommentera det som händer.
Handmark tog också Gevi åt sidan i en paus och gav honom en tillsägelse.
Nu säger alltså Leif Gevi Persson att han överväger att göra en gjoanmälan.
Han menar att han inte brutit mot några ordningsregler utan att det här är citat
ett sätt att få mig att hålla köften slut citat.
Men det är väl klart att det är ett sätt att få honom att hålla köften?
Det smäller poängen.
Här ser man ju då, här hade Gevi tjänat en hel del på att vara med i fimurarorden.
Då hade han kanske inte blivit tillsagt för det hade varit en broder där uppe.
Jag är väldigt intresserad av Lasse Berghagen.
Varför vet man att just han är med?
Det är bara att googla. Det är ju offentlig handling vilka som är med i orden.
Varje gång det står om fimurarorden i tidningen.
Då är det en liten faktor ute. Du är ett kända personer som är med.
Det kanske är fler. Det kanske jag som har misstänkt.
Okej, det är Lasse Berghagen.
Anders Björk.
Thomas Runkvist, alltså Runken.
Alltså Hocklieren.
Karl XVI Gustav.
Alltså Aro är med.
Hela där Vinchikoden handlade väl om fimurarorden medlemmar
som började missbrukas för makt.
Jag kommer inte ihåg.
Kan det vara så att Teddybjörnen Fredriksson är...
För den handlade ju mycket om kodor och sånt där.
Ordermedlemmarna medelar sig till varandra
via publika meddelanden.

Teddybjörnen var en kärleksson till bröderna.
Han lossades att det var till Malin, Berghagen.
Teddybjörnen Fredriksson är någon högt uppsatt frimurör.
Kungen.
Eller så är Teddybjörnen en symbol för det de har tillsammans.
Ja, alla är på något sätt Teddybjörnar.
Precis, vad gör man med en Teddybjörn när man omfamnar den?
Det är loeliteteten som är Teddybjörnen.
Det är Teddybjörnen Jonsson, Teddybjörnen...
Aro.
Brorsorna.
Det är faktiskt helt sensationellt.
Så vi fortsätter att det konstruerar Teddybjörnen Fredriksson.
När kröntes Karl XVI, alltså kungen?
70.
Var det inte 73?
Ja, det var nog inte.
Och låten kom 77.
Åh herregud.
Han sjunger till kungen.
Alltså när du var fyra år.
Alltså...
Rysningar.
Kungen hade sett dig till fyra år när låten kom.
Jag gav det i Björnen när du var fyra.
Alltså...
Välkommen in i gänget.
Det här går alltså...
Kungen.
Rakt till det tappade circus.
Du gjorde det.
Vi gjorde det.
Och nästa vecka så gör vi det.
Vi är så veckan!
Nej!
Det är ändå vecken jag hållt.
Inför tröstan långt bortom moden
som har visat liten bil
av den himmel jag aldrig någonsin.
Jag vill känna att jag lever
all den tid jag har
ska jag leva som jag vill
Jag vill känna att jag lever
veta att jag räcker till